

STAROSTWO POWIATOWE

w Świeciu

Wydział Budownictwa i Ochrony Środowiska
ul. Gen. Józefa Hallera 9, 86-100 Świecie
tel. 52 56 83 171, 52 56 83 172
52 56 83 173, fax 52 56 83 103

URZĄD GMINY DRAGACZ

KANCELARIA

2024-11-20

Świecie, dn. 20 listopada 2024r.

Data wpływu

Nr wpływu

Podpis

9169/2024
Czł. ad. M. M. 24
OS. M. M. 24

BOŚ.604.11.2024

Wójt Gminy Dragacz

W odpowiedzi na wniosek z dnia 15 listopada 2024r., w sprawie udostępnienia danych zgromadzonych w rejestrze publicznym, informuję:

- I. Na terenie Gminy Dragacz nie zostały zinwentaryzowane tereny osuwiskowe i nie zostały sporządzone karty osuwisk. Jednocześnie informujemy, że powiat świecki nie był inwentaryzowany w ramach Systemu Osłony Przeciwośuwiskowej (SOPO) przez Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy.
- II. Na terenie Gminy Dragacz Starosta Świecki określił następujące obszary wymagające rekultywacji:
 1. Teren po złożu MNISZEK V, pow. 1,79240 ha – dz. ewid. nr 151/1, 151/3, Mniszek, gmina Dragacz (skan decyzji w załączeniu),
 2. Teren po złożu Górna Grupa VI i VII, pow. 11,03660 ha – dz. ewid. nr 23, 25, 27/8, Górna Grupa, gmina Dragacz (skan decyzji w załączeniu),
 3. Teren po złożu Grupa VIII, pow. 2,11000 ha – dz. ewid. nr 22, Górna Grupa, gmina Dragacz (skan decyzji w załączeniu),
 4. Teren po złożu Grupa X, pow. 1,11810 ha, dz. nr 3179/2, 17/5, 7/1, 138 – Grupa, gmina Dragacz (skan dec. zmieniającej w załączeniu)

Z up. Starosty Świeckiego
Kierownik Wydziału Budownictwa
i Ochrony Środowiska

Józef Gawrych

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/n

Sporządziła: Katarzyna Duda-Zauer (tel. 52 56 83 172)

11

12

C

C

.....

OŚ.6122.11.2013.

DECYZJA

Na podstawie art.155 i art. 104 Kodeksu Postępowania Administracyjnego (Dz.U. z 2013r., poz. 267), art. 22 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 Ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t. j. Dz. U. z 2004 r. Nr 121 poz. 1266 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku w sprawie zmiany decyzji Starosty Świeckiego określającej termin i kierunek rekultywacji terenów, które zostaną przekształcone działaniami górnictwami związanymi z eksploatacją kruszyw naturalnych ze złoża Grupa X położonych na częściach działek nr 3179/2, 138 obręb Grupa oraz na częściach działek nr: 17/5, 7/1 obręb Górna Grupa, gm. Dragacz, przedłożonego przy piśmie z dnia 4 lipca 2013r., przez Zakład Eksploatacji Kruszywa, Żwirownię „Terra”, Księży Werbistów, Górna Grupa, ul. Klasztorna 4, 86-134 Dragacz

Starosta Świecki
zmienia za zgodą stron

decyzję Starosty Świeckiego z dnia 29 kwietnia 2010r., znak; OŚ-6018/1/2010. zobowiązującą Zakład Eksploatacji Kruszywa, Żwirownię „Terra”, Księży Werbistów, Górna Grupa, ul. Klasztorna 4, 86-134 Dragacz do rekultywacji terenów, które zostaną przekształcone działaniami górnictwami związanymi z eksploatacją kruszywa naturalnego ze złoża Grupa X położonych na częściach działek nr 3179/2 i nr 138 obręb Grupa oraz na częściach działek nr: 17/5, 7/1 i obręb Górna Grupa, gm. Dragacz, oraz określającej termin i kierunek rekultywacji.

i o r z e k a**I. zmienić w pkt. 3 zapis:**

Zobowiązać do przedłożenia przez Zobowiązanego, po wyeksploatowaniu zasobów złoża i zakończeniu działalności zakładu górnictwa, dokumentacji określającej szczegółowy zakres prac, na podstawie której odrębną decyzją zostanie określony sposób rekultywacji niecki powydobywczej.

na:
Rekultywacja terenów o łącznej powierzchni 3,4914 ha, które zostaną przekształcone działaniami górnictwami związanymi z eksploatacją kruszywa naturalnego ze złoża Grupa X oraz terenów przyległych, położonych na częściach działek nr 3179/2 i nr 138 obręb Grupa oraz na częściach działek nr: 17/5, 7/1 obręb Górna Grupa, gm. Dragacz zostanie wykonana zgodnie z załączonym projektem rekultywacji, który stanowi integralną część niniejszej decyzji.

II. pozostałe ustalenia wyżej wymienionej decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

Zakład Eksploatacji Kruszywa, Żwirownia „Terra”, Księży Werbistów, Górna Grupa, ul. Klasztorna 4, 86-134 Dragacz, zwrócił się do Starosty Świeckiego z wnioskiem o zmianę decyzji Starosty Świeckiego z dnia 29 kwietnia 2010r., znak; OŚ-6018/1/2010 zobowiązującą go do rekultywacji terenów, które zostaną przekształcone działaniami górnictwem związanymi z eksploatacją kruszywa naturalnego ze złoża Grupa X położonych na częściach działek nr 3179/2 i nr 138 obręb Grupa oraz na częściach działek nr: 17/5, 7/1 obręb Górna Grupa, gm. Dragacz, oraz określającej termin i kierunek rekultywacji.

Rekultywacja wyżej wymienionych terenów złoża Grupa X i terenów do niego przyległych na łącznej powierzchni 3,4914 ha zostanie wykonana zgodnie z załączonym projektem rekultywacji, który stanowi integralną część niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 10 § 1 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. Z 2013r. poz. 267) organ administracji publicznej zobowiązany jest zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W związku z tym Starosta Świecki pismem z dnia 5 sierpnia 2013r. wyznaczył termin na zapoznanie się ze zgromadzonymi dokumentami w w.w. sprawie, 7 dni od otrzymania pisma. Po zapoznaniu się z dokumentacją Nadleśnictwo Dąbrowa w piśmie znak: NZ-215-2/13 dnia 14.08.2013r. nie wniosło zastrzeżeń co do proponowanych zmian w treści decyzji oraz projektu rekultywacji, który stanowi integralną część wzmiankowanej decyzji. W sprawie nie pojawiły się nowe fakty, wobec czego Starosta Świecki przystąpił do wydania niniejszego rozstrzygnięcia. Starosta Świecki, jako organ właściwy w tej sprawie postanowił jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji służy odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy z pośrednictwem organu, który ją wydał w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Pobrano opłatę skarbową w wysokości 10,00 zł



z up. STAROSTY ŚWIECKIEGO
Kierownik Wydziału Ochrony
Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa

mgr inż. Józef Gawrych

OŚ.6122.5.2015

DECYZJA

Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 909 z późn. zm.) oraz art. 104 oraz art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23),

Starosta Świecki orzeka

umorzyć postępowanie wszczęte na wniosek Przedsiębiorstwa Wielobranżowego, SONNENFELD, Dariusz Sonnenfeld, ul. Droga Graniczna 35, 86-300 Grudziądz, w sprawie wydania decyzji uznającej rekultywację gruntów o kierunku leśnym na zakończoną na działce ewidencyjnej nr 22, o łącznej powierzchni 2,11 ha, obręb ewidencyjny Górna Grupa, gm. Dragacz.

Uzasadnienie

Wnioskodawca w dniu 25.04.2016 roku wystąpił do Starosty Świeckiego z pismem o cofnięcie wniosku o uznanie rekultywacji za zakończoną i umorzenie postępowania w sprawie.

Zgodnie z art. 10 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23) w zawiadomieniu z dnia 28.04.2016 roku znak: OŚ.6122.5.2015, organ poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się w sprawie co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji.

W wyznaczonym terminie strony nie wniosły uwag i zastrzeżeń co do zebranych w toku postępowania materiałów i dowodów.

Zgodnie z art. 107 § 4, ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23), odstąpiono od uzasadnienia decyzji, gdyż uwzględnia ona w całości żądanie strony.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy, za pośrednictwem Starosty Świeckiego, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.



z up. STAROSTY ŚWIECKIEGO
Kierownik Wydziału Ochrony
Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa
mgr inż. Józef Gawrych

Otrzymują:

1. Kancelaria Radcy Prawnego, Anna Zubyk – Dziurzyńska, ul. Pl. Niepodległości 2/8, 86-300 Grudziądz;
2. A/a

Do wiadomości:

- ✓ 1. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe, SONNENFELD, Dariusz Sonnenfeld, ul. Droga Graniczna 35, 86-300 Grudziądz;
- ✓ 2. Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, ul. Biała 1, 80-435 Gdańsk;
- ✓ 3. Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Toruniu, ul. Mickiewicza 9, 87-100 Toruń;
- ✓ 4. Wójt Gminy Dragacz, Dragacz 7A, 86-134 Dragacz;
- ✓ 5. Nadleśnictwo Dąbrowa, 86-131 Jezewo.

Bydgoszcz, dnia 20 sierpnia 2010r.

SKO-437-13/2010
SŁOWACKIE GMINY
WŁAŚCICIEL
WŁ. 25.08.2010
25 3313/1C

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy w składzie:

Przewodniczący - Ryszard Berent
Członkowie - Władysława Poznańska
- Jerzy Kotłęga

po rozpatrzeniu w dniu 20 sierpnia 2010r. odwołania Pana Tadeusza Mielczarka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa „NICARO” w Grudziądzu, reprezentowanego przez radcę prawnego Igora Zdanowskiego, od decyzji Starosty Świeckiego z dnia 29 stycznia 2010r., znak OŚ.6018/10/08/09/10 w przedmiocie ustalenia leśnego kierunku rekultywacji terenu powydobywczego złoża Grupa VI i VII o łącznej powierzchni 11,0366 ha, zlokalizowanego na działkach oznaczonych numerami ewidencyjnymi 23, 25 i 27/8 w miejscowości Górna Grupa, gmina Dragacz, powiat świecki, określenia sposobu wykonania rekultywacji, terminów zakończenia prac oraz osoby obowiązanej do rekultywacji,

na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2, art. 6, art. 7, art. 8, art. 11, art. 77 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 22 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004r. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm.) oraz art. 1 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2001r. Nr 79, poz. 856 z późn. zm.)

orzeka:

1. uchylić punkty: 2, 3, 4 i 5 zaskarżonej decyzji,
2. ustalić, że ostateczny termin zakończenia rekultywacji terenu powydobywczego złoża Grupa VI i VII nie może przekroczyć 5-ciu lat od uprawomocnienia się niniejszej decyzji,
3. utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Starosta Świecki decyzją z dnia 29 stycznia 2010r., znak OŚ.6018/10/08/09/10 ustalił leśny kierunek rekultywacji terenu powydobywczego kruszywa ze złoża Grupa VI i VII o łącznej powierzchni 11,0366 ha zlokalizowanego na działkach oznaczonych numerami ewidencyjnymi 23, 25 i 27/8 w miejscowości Górna Grupa, gmina Dragacz, powiat świecki. W decyzji ustalił również sposób wykonania rekultywacji, terminy zakończenia poszczególnych prac, a także osobę obowiązującą do rekultywacji –Tadeusza Mielczarka.

Decyzja została wydana w wyniku kolejnego rozpoznania sprawy przez Starostę Świeckiego, po uprzednim dwukrotnym uchyleniu decyzji Starosty Świeckiego przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy, tj. po uchyleniu w dniu 14 lipca 2009r. decyzji Starosty z dnia 30 marca 2009r., znak OŚ.6018/10/08/09 oraz w dniu 15 grudnia

2008r. decyzji z dnia 23 września 2008r., znak OŚ.6018/10/08. Wymienione - uchylone decyzje organu pierwszej instancji zawierały rozstrzygnięcia o treści tożsamej z treścią decyzji zaskarżonej obecnie.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji z dnia 29 stycznia 2010r. organ pierwszej instancji podał ponownie, że Tadeusz Mielczarek do wniosku o wydanie decyzji ustalającej kierunek i warunki rekultywacji wymienionego terenu dołączył raport oddziaływania na środowisko dla powyższego przedsięwzięcia. Ze względu na lokalizację i skalę zadania Starosta przeprowadził w sprawie rozprawę administracyjną. Zarówno z wniosku, jak również z raportu oddziaływania na środowisko wynika, że wnioskowany jest leśny kierunek rekultywacji. Odnośnie postulowanego kierunku rekultywacji strony nie zgłosiły zastrzeżeń.

Organ zwrócił uwagę, że po zapoznaniu się z proponowaną technologią makroniwelacji zaprotestowali mieszkańcy miejscowości Górna Grupa, którzy upatrują uciążliwości związanych z przewidywanym transportowaniem ok. 1,9 mln m³ materiałów do rekultywacji (wypełnienia niecki i formowania wierzchowiny oraz uciążliwości związanych z pyleniem, emisją hałasu, spalin i odorów). Ponadto obawiają się „skażenia żył wodnych”, które spływają do ujęcia wody w Górnej Grupie (inwestor planuje wypełnienie wyrobiska odpadami dopuszczonymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. Nr 49, poz. 356) o kodach: 10 01 01, 10 01 02, 10 01 80 i 10 01 82), a Rada Gminy Dragacz w dniu 27 sierpnia 2008r. podjęła uchwałę Nr XVI/107/08 w sprawie poparcia działań Wójta Gminy Dragacz mających na celu uniemożliwienie planowanej rekultywacji terenu poprzez zapełnienie go odpadami wskazanymi przez wnioskodawcę. Również Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku, popierając leśny kierunek rekultywacji, ze względu na potrzebę ochrony wód podziemnych Głównego Zbiornika Wód podziemnych nr 129 (dalej - GZWP nr 129) oraz komunalnego ujęcia wód pitnych w Górnej Grupie wyraził, w wydanej w sprawie opinii, zastrzeżenia odnośnie proponowanego przekształcenia obiektu w ramach „rekultywacji” w składowisko popiołów i żużli.

W uzasadnieniu decyzji Starosta wyjaśnił, że z dodatkowej opinii geologicznej organu, odnoszącej się do Raportu oddziaływania na środowisko, wynika iż charakterystyka warunków geologicznych i hydrogeologicznych terenu została oparta wyłącznie na materiałach archiwalnych, przez co nie można przesądzić, że warstwa glin zalegająca w nadkładzie użytkowej warstwy wodonośnej, eksploatowanej na ujęciu wody w Górnej Grupie nie zawiera tzw. „okien hydrogeologicznych”, co może prowadzić do migracji zanieczyszczeń antropogenicznych do wód podziemnych, a ponadto nie można wykluczyć negatywnego oddziaływania składowania wskazanych odpadów na jakość wód podziemnych.

Starosta podał, że w toku postępowania (związanego z wydaniem decyzji z dnia 30 marca 2009r. uchylonej przez organ II instancji) uzupełnił postępowanie o analizę dokumentów dotyczących zamkniętego zakładu górniczego (koncesje na wydobywanie kopaliny ze złoża, plan ruchu zakładu górniczego, decyzje wygaszające koncesje na wydobywanie kopaliny i dokumentacja geologiczną złoża), a w dniu 6 lutego 2009r. dokonał kolejnej wizji terenowej. W decyzji z dnia 30 marca 2009r. podtrzymując wcześniejsze stanowisko, wyrażone w decyzji z dnia 23 września 2008r. znak OŚ.6018/10/08 uzupełnił je o wnioski wynikające z postępowania uzupełniającego, które sprowadzały się do stwierdzenia, że również organy koncesyjne wskazywały na potrzebę wyrównywania dna niecki i łagodzenia skarp wyrobiska po zakończeniu eksploatacji oraz ustalenia leśnego lub rolnego kierunku rekultywacji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy po rozpatrzeniu odwołania Tadeusza Mielczarek uchyliło ww. decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpoznania do organu I instancji zobowiązując go do szczegółowego zbadania stanu faktycznego i prawnego sprawy w oparciu o przepisy dotyczące rekultywacji gruntów z uwzględnieniem

specyficznych warunków położenia obiektu podlegającego rekultywacji w stosunku do GZWP nr 129.

Podjmując ponowne postępowanie, wszczęte wnioskiem Tadeusza Mielczarka, Starosta Świecki zlecił wykonanie dwóch ekspertyz gleboznawczych w celu określenia stopnia ograniczenia lub utraty wartości użytkowej gruntów oraz stwierdzenia powodzenia przyszłych upraw leśnych zgodnie z planowanym kierunkiem rekultywacji, a także opracowanie opinii hydrogeologicznej dotyczącej możliwości wpływu proponowanego przez wnioskodawcę sposobu rekultywacji (odzysk odpadów dopuszczonych do wykorzystania w procesie R 14) na jakość wód komunalnego ujęcia wody w Górnej Grupie i na wody GZWP nr 129.

Wnioskodawca zapoznał się z wynikami wykonanych ekspertyz w dniu 25 stycznia 2010r.

W dniu 29 stycznia 2010r. Starosta Świecki podjął decyzję Nr OŚ-6018/10/08/09/10, którą:

1. ustalił leśny kierunek rekultywacji dla terenu powydobywczego złoża Grupa VI i VII o powierzchni 11,0366 ha,
2. nakazał obowiązanemu wyrównanie dna niecki wyrobiska, wyprofilowanie i wzmocnienie skarp oraz rozplantowanie nadkładu w uzgodnieniu z Dyrektorem Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu,
3. nakazał obowiązanemu nasadzenie roślinności na całej powierzchni dna wyrobiska w uzgodnieniu z nadleśniczym Nadleśnictwa Dąbrowa,
4. określił ostateczny termin zakończenia prac w zakresie rekultywacji technicznej do dnia 30 listopada 2010r.
5. określił ostateczny termin wykonania nasadzeń drzew i krzewów na całej powierzchni niecki do dnia 15 maja 2011r.,
6. określił, że osobą obowiązaną do rekultywacji jest Tadeusz Mielczarek zamieszkały przy ul. Konarskiego 26, 86-300 Grudziądz.

W uzasadnieniu decyzji Starosta podał, że z ekspertyz gleboznawczych wynika iż teren wyrobiska jest nieużytkiem, jednakże po przeprowadzeniu rekultywacji technicznej polegającej na niwelacji dna wyrobiska, odpowiednich zabiegach agrotechnicznych i przy doborze mało wymagających i głęboko korzeniących się roślin, możliwe jest zagospodarowanie tego terenu w kierunku leśnym. Zwrócił uwagę, że przy rozpatrywaniu możliwości wykorzystania do rekultywacji odpadów dopuszczonych rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. Nr 49, poz. 356) organ obowiązany jest uwzględnić także inne uwarunkowania wynikające z polityki ochrony środowiska naturalnego, gospodarczej i społecznej Gminy. Dodał, że w opinii hydrogeologicznej uprawniony geolog - Marian Miller stwierdził, że nie można wykluczyć negatywnego oddziaływania proponowanego sposobu rekultywacji tego terenu (odzysk odpadów dopuszczonych do wykorzystania w procesie R 14) na jakość wód podziemnych zalegających w GZWP nr 129 oraz eksploatowanych na ujęciu wody w Górnej Grupie.

W dalszej części decyzji, uzasadniając odmowę wyrażenia zgody na proponowany we wniosku i w załączonym raporcie oddziaływania na środowisko, sposób rekultywacji polegający na wypełnieniu niecki wyrobiska odpadami dopuszczonymi w rozporządzeniu z dnia 21 marca 2006r., organ ponownie powtórzył powody podnoszone w uchylonych przez SKO, decyzjach z 2008r. i 2009r., uzupełniając je o wnioski ww. opinii.

Starosta podał, że przeciwko proponowanemu sposobowi rekultywacji przemawia zbieżność rozstrzygnięcia decyzji organu ze sposobem rekultywacji wskazanym w wydanych wnioskodawcy koncesjach na wydobywanie kopaliny pospolitej – kruszywa naturalnego i zapisami zawartymi w planach ruchu kopalni, gdzie nakazuje się wystąpienie do Starosty Świeckiego o ustalenie leśnego lub rolnego kierunku rekultywacji po wykonaniu prac określonych w koncesji. Występowanie wysięków wód podskórnych w ścianach niecki

wskazuje, w ocenie organu, że wypełnienie wyrobiska odpadami prowadzić będzie do wypłukiwania związków zawartych w odpadach, a w konsekwencji możliwe będzie przedostanie się wymywanych substancji do warstw wodonośnych o charakterze użytecznym, na co wskazała opinia hydrogeologiczna organu, sporządzona przez Mariana Millera.

Starosta powołał się w uzasadnieniu decyzji na potrzebę ograniczenia ryzyka zanieczyszczenia wód podziemnych, ze względu na położenie wymienionych działek na terenie spływu wód podziemnych do komunalnego ujęcia wody w Górnej Grupie oraz czwartorzędowego GZWP nr 129 „Zbiornik Rzeki Dolnej Osy”. Wyjaśnił, że przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów (Dz. U. Nr 61, poz. 549), nie zezwalają na lokalizowanie w strefach zasilania głównych i użytkowych zbiorników wód podziemnych nawet w pełni zabezpieczonych składowisk odpadów obojętnych, stąd też przez analogię, obowiązkiem organów ochrony środowiska jest niedopuszczenie do rekultywacji polegającej na wypełnianiu odpadami, nawet neutralnymi, wyrobisk poźwirowych zlokalizowanych na takich terenach.

Starosta podnosi w decyzji zaangażowanie w sprawę ochrony GZWP nr 129 również zainteresowanych samorządów (12 marca 2009 r. odbyło się spotkanie przedstawicieli Gminy Dragacz i Grudziądz, Starostwa Powiatowego w Grudziądzu i w Świeciu, w dniu 12 marca 2009 r. Rada Gminy Dragacz podjęła uchwałę Nr XX/144/09 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w dniu 21 stycznia 2010r. stanowisko w sprawie przedstawiło także stowarzyszenie „Świadomość Obywatelska”). Wyjaśnił, że opinie samorządów lokalnych i stowarzyszeń nie wiążą organu, jednak przy wydawaniu decyzji należało je uwzględnić.

Starosta powołał się także na art. 74 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej nakładający na władze publiczne obowiązek prowadzenia polityki, która zapewnia bezpieczeństwo ekologiczne zarówno obecnemu społeczeństwu, jak i przyszłym pokoleniom, na przepis art. 98 ustawy prawo ochrony środowiska nakazujący zmniejszanie ryzyka zanieczyszczania wód podziemnych przez ograniczenie oddziaływania na obszary ich zasilania oraz art. 137 tej ustawy, zgodnie z którym przeciwdziałanie zanieczyszczeniom polega na zapobieganiu lub ograniczaniu wprowadzania do środowiska substancji lub energii.

Odwołując się do pojęcia „odzysk” określonego w art. 3 ust. 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007r. Nr 39, poz. 251 z późn. zm.) wyjaśnił, że oznacza ono wszelkie działania nie stwarzające zagrożenia dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska, polegające na wykorzystaniu odpadów w całości lub w części, lub prowadzące do odzyskania z odpadów substancji, materiałów lub energii i ich wykorzystania. Stwierdził, że proponowane zdeponowanie w wyrobisku 1,9 mln m³ odpadów nie niebezpiecznych, nawet w przypadku gdy dopuszcza to rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami określające rodzaje odpadów i warunki ich odzysku w procesie R-14, przeczy zasadzie przejrzystości wynikającej z art. 6 Prawa ochrony środowiska. Cytowany przepis obliguje zarówno podmioty korzystające ze środowiska, jak i organy administracji reglamentujące w jakiś sposób ich działalność do uwzględniania w tym procesie obowiązku podejmowania działań prewencyjnych w zakresie zarządzania środowiskiem. Starosta wskazał dodatkowo, że obowiązek ochrony interesu publicznego przy wydawaniu decyzji w zakresie rekultywacji podnoszony jest także w orzecznictwie administracyjnym (wyrok NSA w Warszawie z dnia 2 kwietnia 2007 r., II OSK 1018/06) oraz stwierdził, że na tym etapie postępowania nie ma już wątpliwości, że przedmiotowy teren leży na terenie ochronnym GZWP nr 129 i strefy zasilania komunalnego ujęcia wody w Górnej Grupie.

Zdaniem organu pierwszej instancji przywoływanie przez stronę analogii do innych decyzji (tj. zamknięcia wyrobiska Mniszek V) nie ma dla sprawy znaczenia, natomiast proponowane w raporcie sposoby zabezpieczenia wód podziemnych przez budowę warstwy szczelnej na dnie i na ścianach wyrobiska nie dają 100% pewności szczelności zastosowanych warstw izolacyjnych.

W odwołaniu od decyzji Starosty Świeckiego z dnia 29 stycznia 2010r. Nr OŚ-6018/10/08/09/10 Tadeusz Mielczarek zaskarżył ją w części dotyczącej punktu 2 sentencji oraz wniósł o jego:

- uchylenie i orzeczenie co do istoty na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *in principio* Kodeksu postępowania administracyjnego przez orzeczenie o braku obowiązku wyrównania dna niecki wyrobiska, wyprofilowania i wzmocnienia skarp oraz rozplantowania nadkładu w uzgodnieniu z Dyrektorem Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu,
- uchylenie i zmianę punktu 4 i 5 decyzji w zakresie wskazanych tam terminów, które winny być przedłużone o czas trwania postępowania odwoławczego.

Odnosząc się do omówionych wyżej podstaw odmowy uwzględnienia wniosku przez Starostę Świeckiego pełnomocnik strony przedstawił obszerną, popartą analizą prawną, uzasadnienie swojego stanowiska w odniesieniu do kwestii podniesionych w uzasadnieniu skarżonej decyzji.

Ze względu na przedłużające się postępowanie i znaczące prawdopodobieństwo prowadzenia postępowania przez organ I instancji w sposób podobny do dotychczasowego skarżący wniósł o ewentualne przeprowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego przed organem II instancji. W uzasadnieniu wniosku wskazał że, aktualny stan materiału dowodowego w sprawie i możliwość jego dalszego uzupełnienia w toku postępowania przed organem II instancji umożliwiają wydanie decyzji merytorycznej przez organ odwoławczy.

Dnia 13 maja 2010r. Starosta Świecki przekazał do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy dodatkowe dokumenty w sprawie, w tym:

- kserokopię pisma Wójta Gminy Dragacz z dnia 12 maja 2010r., w którym poinformował Starostę o zaawansowaniu prac dotyczących ustanowienia strefy ochrony pośredniej ujęcia wody w Górnej Grupie oraz prac związanych ze sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie określonym uchwałami Rady Gminy Dragacz z dnia 12 marca 2009r. Nr XX/144/09 i XX/145/09,

- kserokopię wniosku „NICARO” Tadeusz Mielczarek z dnia 27 sierpnia 2008r. o wydanie, na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628 z późn. zm.), zezwolenia na odzysk odpadów w procesie R 14.

Z nadesłanych dokumentów wynika, że do ww. wniosku wnioskodawca dołączył:

- wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidywanych do odzysku,
- określenie ilości odpadów poszczególnych rodzajów, poddawanych odzyskowi w okresie roku,
- wskazanie miejsca i sposobu magazynowania odpadów,
- szczegółowy opis stosowanych metod odzysku odpadów,
- przedstawienie możliwości technicznych i organizacyjnych pozwalających należycie wykonywać działalność w zakresie odzysku odpadów, ze szczególnym uwzględnieniem kwalifikacji zawodowych lub przeszkolenia pracowników oraz liczby i jakości posiadanych instalacji i urządzeń odpowiadających wymaganiom ochrony środowiska,
- przewidywany okres wykonywania działalności w zakresie odzysku odpadów, dokument potwierdzający posiadanie tytułu prawnego do terenu, na którym miałyby być magazynowane odpady.

W toku postępowania odwoławczego skarżący przedłożył dodatkowo trzy opinie, tj.:

- z dnia 6 kwietnia 2010r., dotyczącą wymagań prawnych związanych z prowadzeniem rekultywacji powierzchni ziemi z wykorzystaniem odpadów - sporządzoną przez prof. zw. dr hab. nauk prawnych Marka Górskiego (przekazana do organu 26 kwietnia 2010r.),
- z dnia 31 marca 2010r., dotyczącą treści decyzji Starosty Świeckiego z dnia 29 stycznia 2010r. OŚ-6018/10/08/09/10 - sporządzoną przez dr hab. Tomasza Bąkowskiego (przekazana do organu 20 maja 2010 r.)
- z czerwca 2010r., hydrogeologiczną, dotyczącą potencjalnej możliwości składowania odpadów w wyrobisku poeksploatacyjnym Górna Grupa VI i VII - sporządzoną przez dr Halinę Pomianowską i Krzysztofa Kaletę - biegłego Ministra Środowiska w zakresie ocen oddziaływania na środowisko, (przekazana do organu 28 czerwca 2010 r.).

Uwzględniając, że wymienione opinie stanowią materiał uzupełniający postępowanie odwoławcze, Kolegium przekazało kserokopie wymienionych opinii Staroście Świeckiemu celem zapoznania i przedstawienia stanowiska w sprawach stanowiących ich przedmiot.

W dniu 29 lipca 2010r. Starosta Świecki przekazał stanowisko Kolegium. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy uznając, że uzupełnione zostały materiały dowodowe oraz przychylając się do wniosku pełnomocnika wnioskodawcy wyznaczyło na 10 sierpnia 2010r. termin rozprawy administracyjnej w przedmiocie rekultywacji i ustalenia kierunku rekultywacji terenu powydobywczego w Górnej Grupie.

W trakcie rozprawy Pełnomocnik wnioskodawcy zakwestionował rangę podnoszonego przez organ sprzeciwu społecznego mieszkańców, na który powołuje się Starosta Świecki. Przypomniał, że przedmiotem postępowania jest ustalenie leśnego kierunku zagospodarowania oraz wskazał, że podjęcie rozstrzygnięcia w tym zakresie umożliwi realizację obowiązku rekultywacji w sposób określony innymi przepisami. Wyjaśnił, że zamiarem wnioskodawcy jest zachęcenie organu odwoławczego do wydania decyzji reformatoryjnej, która pominęłaby kwestie pozaproceduralne, zważywszy w szczególności na to iż stanowisko Starosty Świeckiego wyrażone w dniu 29 lipca 2010r., w jego końcowej części, jest zbieżne ze stanowiskiem wyrażonym w cytowanej wyżej opinii dr hab. Tomasza Bąkowskiego. Zarzucił, że w opinii z dnia 29 lipca 2010r. Starosta przekroczył dopuszczalny tryb publicystyczny, a także zwrócił uwagę, że organ dochowując przywoływanej w decyzji zasady przezorności i podejmując rozstrzygnięcie w sprawie, nie może wykraczać poza zakres postępowania wdrożonego na wniosek strony. Rozstrzygnięcia wynikać winny jedynie z przepisów prawa (np. kwestie dotyczące ewentualnych odszkodowań, czy też potrzeby ustanowienia strefy ochrony pośredniej ujęcia wody). Ponadto zarzucił, że organ oparł skarżoną decyzję na nieobowiązującym jeszcze prawie odnośnie ustanowienia strefy ochrony pośredniej ujęcia wody w Górnej Grupie, a w opinii z 29 lipca 2010r. nie odnosząc się do przedłożonego przez wnioskodawcę Raportu oddziaływania na środowisko, przywołał opinię ekspercką bliżej nieokreślonego eksperta (Lidii Król).

W ocenie pełnomocnika analiza sprawy prowadzi do wniosku, że decyzja została wydana bez podstawy prawnej, pomimo iż art. 6 Kpa zobowiązuje organy do działania na podstawie przepisów prawa. Z tych względów postępowanie prowadzone przed organem I instancji uraga podstawowym zasadom państwa prawa.

W uzupełnieniu poinformował, że przed Starostą Świeckim toczy się odrębne postępowanie o wydanie decyzji-zezwoleń na odzysk odpadów. Podzielając stanowisko dr hab. Tomasza Bąkowskiego pełnomocnik wnioskodawcy zwrócił uwagę, że organ górniczy nie ma żadnych kompetencji odnośnie zakresu i sposobu współdziałania w sprawie rekultywacji. Również potrzeba ochrony wód podziemnych GZWP nr 129 nie może być przedmiotem oceny oraz nie może stanowić podstawy stanowiska organu w sytuacji, gdy nadal nie jest on usankcjonowany prawnie.

Podkreślił, że w prowadzonym postępowaniu rozstrzyga się wyłącznie o obowiązku rekultywacji nie o kwestii odzysku odpadów. Zakres tego postępowania wyznacza wniosek

strony i przepisy prawa. Stąd też za niedopuszczalne uznać „dywagacje” zawarte w opinii Dyrektora RZGW odnoszące się do potrzeby ochrony wód podziemnych, zwłaszcza w sytuacji gdy w sąsiedztwie ww. terenu znajduje się nieuporządkowane i nie kontrolowane wysypisko śmieci, które może świadczyć o istnieniu ciągłej warstwy nieprzepuszczalnej, gdyż do tej pory nie jego stwierdzono niekorzystnego oddziaływania na wody podziemne.

Pełnomocnicy Starosty Świeckiego wyjaśnili, że zarówno w decyzji, jak i w opinii organu z 29 lipca 2010r. podnoszono jedynie występowanie potencjalnych zagrożeń, a dodatkowo wskazano na wystąpienie sprzeciwu społeczności lokalnej. Odnosząc się do zarzutu, że organ nie odniósł się do „Raportu” przedstawiciel Starosty zauważył, iż w raporcie także zawarta została informacja o istnieniu GZWP nr 129 i odnośne wskazania, zbieżne z opiniami pozyskanymi przez organ: geologiczną i hydrogeologiczną. Wyjaśnił, że w tym postępowaniu brakuje podstaw prawnych do uwzględnienia ustaleń raportu, ponieważ nie został on zatwierdzony przez Wójta Gminy Dragacz, a po zatwierdzeniu służyć będzie przede wszystkim w postępowaniu o wydanie pozwolenia na odzysk odpadów. Polemizując z pełnomocnikiem strony w kwestii zasadności podnoszenia przez organ faktu istnienia potencjalnego zagrożenia w związku z proponowanym sposobem rekultywacji wyjaśnił, że pominięcie tego aspektu, stanowiłoby o nieodpowiedzialności ze strony Starosty Świeckiego, ponieważ na organach ochrony środowiska ciąży obowiązek zachowania przezorności. W ocenie organu rozważania zawarte w zaskarżonej decyzji odpowiadają treści wniosku do którego został przedłożony „Raport” wskazujący na ściśle określony sposób rekultywacji, a przy tym na wniosek przedsiębiorcy z dnia 27 sierpnia 2008r. Starosta Świecki wszczął odrębne postępowanie o wydanie zezwolenia na odzysk odpadów.

Przewodniczący składu orzekającego Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy odnosząc się do stanowisk stron prezentowanych na rozprawie stwierdził, że postępowanie zmierza do ustalenia kierunku rekultywacji oraz terminu jego zakończenia, co jest zgodne z wnioskiem przedsiębiorcy z 11 lipca 2008r. Z akt sprawy, uzupełnionych informacjami przedstawionymi w trakcie rozprawy wynika, że Wójt Gminy Dragacz wystąpił do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku o ustanowienie strefy ochrony pośredniej ujęcia wody w Górnej Grupie, a ustalone granice zamierza wprowadzić do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Obowiązujące przepisy dopuszczają prowadzenie rekultywacji z wykorzystaniem określonych kategorii odpadów pod warunkiem uzyskania zezwolenia na odzysk odpadów i na zasadach tam określonych. Z ustaleń dokonanych przez organy, a także z prezentowanych przez strony stanowisk wynika, że wniosek o wydanie decyzji ustalającej warunki rekultywacji w swej istocie zmierza do ustalenia osoby obowiązanej do rekultywacji oraz wskazania pożądanego kierunku zagospodarowania gruntów, a podlega uwzględnieniu łącznie z wnioskiem o ustalenie terminu zakończenia rekultywacji w zgodności z wymogami art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004r. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm.). Warunki techniczne i sposób przeprowadzenia rekultywacji winien natomiast określić Starosta Świecki w decyzji zezwalającej na odzysk odpadów, która uwzględni wymagania dotyczące metod odzysku, sposobu i miejsca składowania odpadów, możliwości techniczne i organizacyjne wnioskodawcy. Z dokonanych ustaleń wynika, że zagadnienia powyższe wykraczają poza zakres postępowania do którego uprawniają przepisy dotyczące rekultywacji i zagospodarowania gruntów zawarte w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy po analizie akt sprawy, treści zaskarżonej decyzji oraz wniosków wynikających z rozprawy administracyjnej odbytej w dniu 10 sierpnia 2010r. przychyliło się do stanowiska skarżącego przedstawionego w odwołaniu. Stwierdziło iż decyzja Starosty Świeckiego wydawana w oparciu

o przepis art. 22 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004r. Nr 121, poz. 1266 ze zm.) nie powinna narzucać osobie obowiązanej do rekultywacji konkretnych sposobów wykonywania prac w zakresie rekultywacji, a zmierzających do docelowo określonego kierunku zagospodarowania terenu. Nakazy określonych działań powinny ograniczać się ściśle do skonkretyzowanego w toku postępowania żądania wnioskodawcy dotyczącego wydania decyzji kierunkowej, znajdującej podstawę w wymienionych wyżej przepisach ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Kolegium podkreśla, że, zawarta w art. 4 pkt 18 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych ustawowa definicja pojęcia „rekultywacja” precyzuje jednoznacznie, że przez pojęcie to rozumie się „przywrócenie zdegradowanym lub zdewastowanym terenom wartości użytkowych lub przyrodniczych przez właściwe ukształtowanie rzeźby terenu, poprawienie właściwości fizycznych i chemicznych, uregulowanie stosunków wodnych, odtworzenie gleby, umocnienie skarp oraz odbudowanie lub zbudowanie niezbędnych dróg”. Na plan pierwszy wysuwają się w tym określeniu rekultywacji gruntów cele i zadania cząstkowe, które powinny zostać osiągnięte, a nie poszczególne zadania, które mają do tych celów doprowadzić. W orzecznictwie przyjmuje się zgodnie, definicja rekultywacji ma charakter celowościowy, bowiem wskazuje kierunek, do którego należy zmierzać, nie określając ściśle działań do tego celu prowadzących.

W taki też sposób organ wydający decyzję, mając na uwadze cel przywrócenia zdegradowanym lub zdewastowanym terenom wartości użytkowych lub przyrodniczych w zgodzie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych, zobowiązany jest do określenia kierunku rekultywacji przez właściwe zagospodarowanie tych terenów. Zgodnie z art. 4 pkt 19 cytowanej ustawy zagospodarowanie gruntów oznacza „rolnicze, leśne lub inne ich użytkowanie”. Zatem jedynie te sposoby zagospodarowania mieszczą się pod pojęciem kierunku rekultywacji. Natomiast wszelkie metody wykonania prac rekultywacyjnych, nakładanie obowiązku wykonania konkretnych prac i ograniczenie planowanych działań obowiązanego przedsiębiorcy przewidziane w zaskarżonej decyzji Starosty wykraczają poza zakres kompetencji przekazanej organowi przez ustawodawcę.

Kolegium zauważa, że jedynie w sytuacji gdyby wnioskodawca sprecyzował planowane sposoby zapewnienia rekultywacji w określonym kierunku, które w sposób bezpośredni odpowiadałyby celom ustawy, to mogłyby one zostać zawarte w decyzji po ich pozytywnym zaopiniowaniu przez wskazane w ustawie organy. Jednak w niniejszej sytuacji gdy projektowane przez wnioskodawcę sposoby, w szczególności odnoszące się do pierwszego etapu rekultywacji, tj. makroniwelacja wyrobiska z wykorzystaniem odpadów dopuszczonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. Nr 49, poz. 356), a także wykorzystanie ustabilizowanych osadów ściekowych o kodzie 19 08 05 dla uformowania warstwy wierzchniej w drugim etapie rekultywacji, nie zostały zaakceptowane przez organ bez zastrzeżeń, to brak było podstaw prawnych do narzucania w decyzji dotyczącej ustalenia kierunku rekultywacji innych wskazanych przez ten organ prac, które powinny być wykonane w ramach rekultywacji.

Należy stwierdzić, że pierwotna redakcja wniosku Pana Tadeusza Mielczarka z dnia 11 lipca 2008 r., w którym wnioskodawca sam podał konkretne techniki planowanych robót, a także posługiwał się kodami planowanych do wykorzystania odpadów oraz firm, z których mają one pochodzić, mogła wywołać potrzebę bezpośredniego odniesienia się przez organ pierwszej instancji również do prac projektowanych przez przedsiębiorcę już w decyzji dotyczącej ustalenia kierunku rekultywacji. Także pierwsze odwołania od decyzji Starosty koncentrowały się na polemice z argumentacją dotyczącą odmowy dopuszczenia proponowanego sposobu rekultywacji. Skarżący zwracał się w nich o uznanie możliwości

wykorzystania do rekultywacji odpadów dopuszczonych w ww. rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r.

Obecnie, wobec ostatecznego jasnego sprecyzowania zakresu sprawy w toku postępowania przed organem odwoławczym, Kolegium podziela pogląd prezentowany przez wnioskodawcę znajdujący oparcie w orzecznictwie administracyjnym i w opinii prawnej prof. Marka Górskiego sprowadzający się do stwierdzenia, że sama decyzja rekultywacyjna nie jest zgodą na wykorzystanie odpadów, ponieważ wymagane jest także uzyskanie zezwolenia na odzysk odpadów w oparciu o przepisy ustawy o art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628 ze zm.). Ze zgromadzonych w sprawie akt oraz z informacji stron postępowania złożonych na rozprawie w dniu 10 sierpnia 2010r. wynika, że wnioskodawca złożył 27 sierpnia 2008r. wniosek w tej sprawie do Starostwa Powiatowego w Świeciu. Dopiero ta decyzja określi w sposób szczegółowy zasady wykorzystania odpadów do rekultywacji wyrobiska po złożach Grupa VI i VII w procesie R 14.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy podziela stanowisko prezentowane przez pełnomocnika wnioskodawcy, że konkretne sposoby wykonania prac w zakresie rekultywacji, prowadzące do ustalonego leśnego kierunku rekultywacji nie są przedmiotem niniejszego postępowania i pozostają w gestii wnioskodawcy, posiadanych przez niego uprawnień i możliwości technicznych. Podlegają one zweryfikowaniu na etapie badania przesłanek umożliwienia wnioskodawcy prowadzenia działalności w zakresie odzysku na przedmiotowym terenie, a w przypadku udzielenia zezwolenia, cały proces wymagać będzie rzetelnej kontroli zobowiązanych do tego organów. Postępowania te będą wymagały ścisłego przestrzegania, przywoływanej przez Starostę Świeckiego kierunkowej zasady prewencji i przezorności, obowiązującej w prawie ochrony środowiska. Należy zwrócić uwagę, że umożliwienie odzysku odpadów wymaga spełnienia m.in. przesłanki określonej w art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpadach. Przepis ten mówi o możliwości powodowania prowadzoną działalnością zagrożenia dla życia, zdrowia ludzi lub środowiska. Kolegium zwraca uwagę, że możliwość powodowania zagrożenia, jest rozumiana jako kategoria potencjalna a nie realna i powinna być interpretowana szeroko, jako zagrożenie wywołane nie tylko skutkami wprowadzenia określonych odpadów do środowiska, ale także samym procesem zwożenia tych odpadów, hałasem, imisjami, itd.

W ramach wskazanego przez organ kierunku, obowiązany do rekultywacji, a więc osoba, która spowodowała utratę lub ograniczenie wartości użytkowej gruntów, wykonuje na swój koszt działania zapewniające realizację ostatecznego celu określonego w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Z powyższych względów działania obowiązanego nie mogą być podejmowane dla zabezpieczenia wyłącznie jego indywidualnych interesów, ale mają chronić interes publiczny, leżący u podstaw ustawowej regulacji ochrony gruntów rolnych i leśnych jako dobra publicznego (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 17 listopada 2004r., sygn. akt II SA 4116/03).

Zapewnieniu realizacji wymienionego celu, co uwypuklono już we wcześniejszych decyzjach Samorządowego Kolegium Odwoławczego, służą przepisy także innych ustaw odnoszące się do kwestii rekultywacji gruntów: ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006r. Nr 129, poz. 902 ze zm.), ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96 ze zm.), ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (Dz. U. z 2005r. Nr 239, poz. 2019 ze zm.), czy wreszcie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628 ze zm.) wraz z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. Nr 49, poz. 356), których stosowanie jest bezwzględny obowiązkiem osoby zobowiązanej do rekultywacji terenu wydobywczego zlokalizowanego w specyficznych warunkach terenowych. Ustawy te nakładają jednocześnie na organy

administracyjne obowiązki nadzoru i kontroli w czasie i po rekultywacji, co dotyczy zarówno określonych sposobów rekultywacji, jaki i specyfiki czy położenia zdewastowanych terenów.

Z powyższych względów Kolegium uznało, że należy uchylić punkty 2 i 3 decyzji, w których zawarto wskazania co do sposobów wykonania rekultywacji, o które wnioskodawca nie wnosił, a których określenia nie wymaga ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Jednocześnie uchylić należało punkty 4 i 5 decyzji określające terminy zakończenia prac rekultywacyjnych i prac związanych z zagospodarowaniem terenu, które z powodu długotrwałości trwającego postępowania stały się nierealne. Zgodnie ze wskazaniami zawartymi w przepisie art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm.), okres nie powinien przekraczać 5 lat od zaprzestania działalności, jednak nie można do niego wliczać czasu trwania postępowania w przedmiocie ustalenia kierunku rekultywacji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Służy na nią skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Otrzymują:

1. Radca pr. Igor Zdanowski
Gdańska Grupa Radców Prawnych
Miałkowski, Przybylski-Lewandowski,
Zdanowski i Partnerzy
ul. Matki Polki 2/2; 80-251 Gdańsk
Pełnomocnik Tadeusza Mielczarek „NICARO”
ul. Konarskiego 26, 86-300 Grudziądz,
2. Starosta Świecki (wraz z aktami sprawy),
3. Wójt Gminy Dragacz, 86-134 Dragacz
4. Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów
Państwowych w Toruniu, ul. Mickiewicza 9;
87-100 Toruń,
5. Okręgowy Urząd Górniczy w Poznaniu,
ul. Gdyńska 45; 61-016 Poznań,
6. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej
w Gdańsku, ul. Rogaczewskiego 9/19;
80-804 Gdańsk,
7. SKO a./a.

Skład orzekający:

Przewodniczący

Członek

Członek



STAROSTWO POWIATOWE

w Świeciu

ul. Wojska Polskiego 173

86-100 ŚWIECIE

Świecie, dnia 29 stycznia 2010r.

OS-6018/10/08/09/10

DECYZJA

Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 3, ust. 2 pkt. 1, 2 Ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2004r. Nr 121 poz. 1266 ze zm.), art. 98 ust. 1 pkt 1, ust. 2, art. 137 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U z 2008r. Nr 25 poz. 150 ze zm.) oraz art. 104 Ustawy z dnia 4 czerwca 1960r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2000r. Nr 98 poz. 1071 ze. zm.), po ponownym rozpatrzeniu wniosku Firmy „NICARO” Tadeusz Mielczarek, ul. Konarskiego 26, 86-300 Grudziądz, z dnia 11 lipca 2008r., w sprawie wydania decyzji ustalającej warunki rekultywacji terenu powydobywczego złoża Grupa VI i VII, zlokalizowanego na działkach oznaczonych numerami 23, 25, 27/8 w miejscowości Górna Grupa, gm. Dragacz, pow. świecki oraz po uzyskaniu pozytywnych opinii wydanych przez: Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu postanowieniem z dnia 27.08.2008r., znak ZH-215-8/3/08; Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu postanowieniem z dnia 20.08.2008r., znak 001/526/0526/08/05096/BP; Wójta Gminy Dragacz postanowieniem z dnia 28.08.2008r., znak RGIFE.III.7624/1/08

o r z e k a m

1. Ustalić leśny kierunek rekultywacji terenu powydobywczego złoża Grupa VI i VII, o łącznej powierzchni 11,0366 ha, zlokalizowanego na działkach oznaczonych numerami ewidencyjnymi 23, 25, 27/8 w miejscowości Górna Grupa, gm. Dragacz, pow. świecki.
2. Nakazać obowiązanemu wyrównanie dna niecki wyrobiska, wyprofilowanie i wzmocnienie skarp oraz rozplantowanie nadkładu w uzgodnieniu z Dyrektorem Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu.
3. Nakazać obowiązanemu nasadzenie roślinności na całej powierzchni dna wyrobiska w uzgodnieniu z Nadleśniczym Nadleśnictwa Dąbrowa.
4. Określić ostateczny termin zakończenia prac w zakresie rekultywacji technicznej do dnia 30 listopada 2010r.
5. Określić ostateczny termin wykonania nasadzeń drzew i krzewów na całej powierzchni niecki do dnia 15 maja 2011r.
6. Określić, że osobą obowiązaną do rekultywacji jest Pan Tadeusz Mielczarek zamieszkały przy ul. Konarskiego 26, 86-300 Grudziądz.

Uzasadnienie

Tadeusz Mielczarek, reprezentujący firmę „NICARO”, złożył do Starostwa Powiatowego w Świeciu wniosek w sprawie wydania decyzji ustalającej warunki rekultywacji terenu powydobywczego złoża Grupa VI i VII, zlokalizowanego na działkach ewidencyjnych oznaczonych numerami 23, 25, 27/8 w miejscowości Górna Grupa, gm.

Dragacz. Do wniosku został załączony raport oddziaływania na środowisko dla powyższego przedsięwzięcia. Ze względu na lokalizację i skalę zadania, w powyższej sprawie została przeprowadzona rozprawa administracyjna w dniu 4 sierpnia 2008r. Zarówno z wniosku jak i z raportu oddziaływania na środowisko wynika, że wnioskowany jest leśny kierunek rekultywacji. Żadna ze stron postępowania administracyjnego nie zgłosiła zastrzeżeń do tak postulowanego kierunku rekultywacji. Jednak po zapoznaniu się z proponowaną technologią makroniwelacji, w której inwestor planuje - po uprzednim zabezpieczeniu dna oraz skarp wyrobiska warstwą izolacyjną i zamontowaniu piezometrów - wypełnienie wyrobiska odpadami dopuszczonymi w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006r. w sprawie unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. z 2006 r. Nr 49 poz. 356) o kodach 10 01 01, 10 01 02, 10 01 80, 10 01 82, masowo zaprezentowali mieszkańcy miejscowości Górna Grupa. Spodziewają się oni uciążliwości związanych z transportowaniem ok. 1,9 mln m³ materiałów do wypełnienia niecki i formowania wierzchowiny oraz uciążliwości związanych z pyleniem, emisją hałasu, spalin i odorów. Obawiają się jednak głównie „skażenia żył wodnych”, które spływają do ujęcia wody w Górnej Grupie, stanowiącego podstawę zaopatrzenia mieszkańców w/w miejscowości jak i okolicznych terenów. Teren niecki oddzielony tylko drogą, jest zlokalizowany w sąsiedztwie dość licznych zabudowań mieszkalnych wsi Górna Grupa. Mieszkańcy gminy Dragacz przedstawili w Starostwie Powiatowym w Świeciu listy protestacyjne, podpisane przez 697 osób, przeciw wypełnieniu tego wyrobiska poźwirowego odpadami o kodach określonych w raporcie. Masowe i radykalne protesty mieszkańców zostały wyraźnie zmanifestowane również w trakcie rozprawy administracyjnej, która odbyła się w dniu 4 sierpnia 2008 r. Podkreślić należy, że w tej sprawie podjęta została Uchwała NR XVI/107/08 Rady Gminy Dragacz z dnia 27 sierpnia 2008r., w sprawie poparcia działań Wójta Gminy Dragacz mających na celu uniemożliwienie prowadzenia rekultywacji terenu powydobywczego Górna Grupa VI i VII, poprzez zapełnienie go odpadami głównie typu żużli i popiołów.

Na podstawie stanowisk stron przedstawionych na rozprawie administracyjnej, Starosta Świecki wystąpił do wnioskodawcy z pismem z dnia 8 sierpnia 2008r., znak OŚ-6018/10/2008, w którym został przedstawiony dalszy tok postępowania w przedmiotowej sprawie oraz określone zostały zastrzeżenia stron dotyczące proponowanego sposobu wypełnienia niecki wyrobiska. Do powyższych zagadnień inwestor ustosunkował się w piśmie z dnia 22 sierpnia 2008r., w którym przedstawił swoje zastrzeżenia do zebranych przez Starostę Świeckiego materiałów o następującej treści: odzysk w procesie R-14 nie jest instalacją w myśl Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów i ma tu zastosowanie wyłącznie Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r. (Dz. U. Nr 49 poz. 356) w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami; jeżeli występują protesty mieszkańców dotyczące niedogodności dla mieszkańców organ wydający decyzję rekultywacyjną ma prawo nałożyć w niej uwarunkowania eliminujące wszystkie uciążliwości, planowane przez Starostę rozstrzygnięcie nie jest oparte na konkretnych badaniach, tylko uwzględnia interesy jednej strony – czyli protestujących mieszkańców.

W związku z powyższym Starosta Świecki w trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego zlecił wykonanie opinii geologicznej do przedłożonego przez inwestora raportu oddziaływania na środowisko – rekultywacji niecki powydobywczej w miejscowości Górna Grupa, gm. Dragacz. Z opinii tej, przygotowanej przez Panią Ewę Piekarską – uprawnionego geologa - wynika, że charakterystyka warunków geologicznych i hydrogeologicznych w przedmiotowym raporcie oparta jest wyłącznie na

istniejących materiałach archiwalnych i nie można wykluczyć, że wykonanie kolejnych badań geologicznych w rejonie Górnej Grupy może zmienić lokalnie dotychczasową interpretację geologiczną i hydrogeologiczną tego rejonu. W związku z powyższym nie można przesądzić jednoznacznie, że warstwa glin zalegająca w nadkładzie użytkowej warstwy wodonośnej, eksploatowanej na ujęciu wody w Górnej Grupie nie zawiera tzw. „okien hydrogeologicznych” czyli miejsc, gdzie warstwa utworów geologicznych - glin zwalowych o charakterze słaboprzepuszczalnym jest przzerwana (nie ma ciągłości), co spowoduje możliwość migracji zanieczyszczeń antropogenicznych do wód podziemnych. We wnioskach uprawniony geolog podkreślił, że uwzględniając położenie terenu do rekultywacji, głębokość i wielkość wyrobiska oraz przewidzianą do zdeponowania ilość odpadów, nie można wykluczyć ich negatywnego oddziaływania na jakość wód podziemnych. Ponadto w trakcie postępowania administracyjnego tut. organ wystąpił o opinię w powyższej sprawie do Dyrektora RZGW, który z uwagi na ochronę wód podziemnych, uznany został za stronę postępowania. W swej opinii Dyrektor RZGW w Gdańsku stwierdza, że „z punktu widzenia ochrony wód podziemnych GZWP nr 129 oraz komunalnego ujęcia wód pitnych w Górnej Grupie proponowane przekształcenie obiektu w składowisko popiołów i żużli w ramach „rekultywacji” budzi nasze poważne zastrzeżenia”. W podsumowaniu opinii Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku poparł leśny kierunek rekultywacji wyrobiska lecz bez składowania w nim odpadów.

Po dogłębnym przeanalizowaniu dostępnej dokumentacji, w dniu 23 września 2008r. Starosta Świecki wydał decyzję znak OŚ-6018/10/08, w sprawie ustalenia leśnego kierunku rekultywacji terenu powydobywczego kruszywa ze złoża Grupa VI i VII, o łącznej powierzchni 11,0366 ha, zlokalizowanego na działkach oznaczonych numerami ewidencyjnymi 23, 25 i 27/8 w miejscowości Górna Grupa, gmina Dragacz, powiat świecki oraz wskazał sposób wykonania rekultywacji, terminy zakończenia poszczególnych prac oraz osobę obowiązującą do rekultywacji.

Pan Tadeusz Mielczarek odwołał się od powyższej decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy. Powodem złożenia odwołania było zakwestionowanie argumentów Starosty Świeckiego będących podstawą wydania decyzji w części odmawiającej makroniwelacji niecki przy wykorzystaniu materiałów w postaci popiołu i żużli z następujących powodów: nie można dokładnie określić wyznaczonych granic GZWP nr 129 i ze względu na brak szczegółowej dokumentacji nie wiadomo, gdzie dokładnie przebiega granica tego zbiornika; planuje się wykorzystanie tylko i wyłącznie odpadów dopuszczonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r. (Dz. U. Nr 49 poz. 356) w procesie odzysku R-14; teren podlegający rekultywacji w procesie odzysku R-14 nie jest instalacją (jak składowisko odpadów) i nie podlega Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów. Organ odwoławczy, po rozpatrzeniu przedmiotowego odwołania, decyzją z dnia 15 grudnia 2008r., znak SKO-43/111/2008, uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

W toku ponownego postępowania w tej sprawie, pismem z dnia 21 stycznia 2009r. Starosta Świecki poprosił wnioskodawcę o dostarczenie dodatkowych dokumentów, takich jak: koncesja na wydobywanie kopaliny ze złoża, ostatni plan ruchu zakładu górniczego, decyzja wygaszająca koncesję i do wglądu - dokumentację geologiczną złoża. Po dokonaniu analizy dostarczonych dokumentów i kolejnej wizji terenowej została wydana w dniu 30 marca 2009 r. kolejna decyzja w tej sprawie. W decyzji tej Starosta Świecki podtrzymał w całości swoje poprzednie stanowisko uzupełniając

uzasadnienie o wnioski z uzyskanych w trakcie ponownego rozpatrywania sprawy dokumentów. Od powyższej decyzji Pan Mielczarek ponownie odwołał się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy za pośrednictwem Starosty Świeckiego (dokumenty przesłane w dniu 17 kwietnia 2009 r.) W uzasadnieniu odwołania podważył nakaz Starosty Świeckiego zapisany w punkcie 2 osnovy (nakazanie obowiązkanemu wyrównanie dna niecki wyrobiska, wyprofilowanie i wzmocnienie skarp oraz rozplantowanie nadkładu w uzgodnieniu z Dyrektorem Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu) oraz zarzucił naruszenie zasad określonych w art. 7 i 8 Kodeksu Postępowania Administracyjnego. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy rozpatrzyło w/w odwołanie i decyzją z dnia 14 lipca 2009 r., znak SKO-43/44/2009 orzekło uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Jako podstawowy zarzut postawiony został problem nie dość szczegółowego zbadania stanu faktycznego oraz prawnego sprawy w oparciu o przepisy dotyczące rekultywacji przedmiotowego wyrobiska z uwzględnieniem specyficznych warunków jego położenia w obrębie GZWP nr 129. W związku z powyższym Starosta Świecki, w celu ostatecznego wyjaśnienia sprawy i zadośćuczynienia wymogom formalnym, zlecił wykonanie 2 ekspertyz gleboznawczych zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004 r. nr 121, poz. 1226 ze zm.) w celu określenia stopnia ograniczenia lub utraty wartości użytkowej gruntów oraz stwierdzenia ewentualnego powodzenia prowadzenia upraw leśnych zgodnie z planowanym kierunkiem rekultywacji, a także zlecone zostało wykonanie opinii hydrogeologicznej - dotyczącej możliwego wpływu, sugerowanego przez wnioskodawcę, deponowania odpadów w procesie odzysku R-14 w niecce wyrobiska na jakość wód komunalnego ujęcia wody w Górnej Grupie oraz GZWP 129.

Powyższe ekspertyzy i opinia hydrogeologiczna zostały wykonane i dniu 25 stycznia 2010 zapoznał się z nimi na miejscu, w Starostwie powiatowym w Świeciu, wnioskodawca - Pan Tadeusz Mielczarek. Z ekspertyz tych wynika, że teren wyrobiska stał się nieużytkiem, jednak po przeprowadzeniu rekultywacji technicznej polegającej na niwelacji dna wyrobiska, odpowiednich zabiegach agrotechnicznych i przy doborze mało wymagających i głęboko korzeniących się roślin, możliwe jest w przyszłości zagospodarowanie omawianego terenu w kierunku leśnym. Natomiast w opinii hydrogeologicznej, uprawniony geolog Marian Miller (uprawnienia geolog. 050602) określa, że nie można wykluczyć negatywnego oddziaływania rekultywacji terenu powydobywczego przy wykorzystaniu odpadów na jakość wód podziemnych zalegających w GZWP nr 129, jak i eksploatowanych na ujęciu w Górnej Grupie z uwagi na:

- brak występowania w środowisku naturalnym utworów geologicznych całkowicie nieprzepuszczalnych,
- brak gwarancji potwierdzających ciągłość warstwy o charakterze izolacyjnym w nadkładzie eksploatowanej warstwy wodonośnej na ujęciu wody w Górnej Grupie,
- położenie obszaru do rekultywacji w strefie spływu wód do ujęcia oraz w obrębie obszaru GZWP nr 129, wyznaczonego na mapach hydrogeologicznych Polski w skali 1 : 50 000, opracowanych na zlecenie Ministra Środowiska przez Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie,
- ilość i rodzaj odpadów przewidzianych do zdeponowania w wyrobisku,
- zmianę naturalnego nadkładu w strefie spływu wód do ujęcia w Górnej Grupie na nadkład antropogeniczny – odpady, o miąższości dochodzącej do 20 m.

Jednocześnie zauważył on, że rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 roku w sprawie odzysku i unieszkodliwienia odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. z 2006 roku nr 49, poz. 356) umożliwia dopuszczenie przez organ odpadów do rekultywacji terenu, co nie jest równoznaczne, że w każdym przypadku po

spełnieniu warunków określonych w w/w rozporządzeniu, organ ma obowiązek je dopuścić, nie uwzględniając innych warunków środowiskowych.

Na podstawie zebranych materiałów stwierdzam, że odmowa proponowanego we wniosku i załączonym do niego raporcie oddziaływania na środowisko sposobu rekultywacji, polegającej na wypełnieniu niecki wyrobiska odpadami dopuszczonymi w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. z 2006 r. Nr 49 poz. 356), nastąpiła z niżej wymienionych powodów:

1. Rozstrzygnięcie Starosty Świeckiego w pełni nawiązuje do zapisów odnośnie sposobu rekultywacji zawartych w udzielonych koncesjach wydanych dla obszaru i terenu górniczego „Górna Grupa VI i VII”. Na wydobywanie kopaliny pospolitej – kruszywa naturalnego Panu Tadeuszowi Mielczarkowi, na przedmiotowy obszar górniczy podlegający rekultywacji, zostały wydane dwie prawomocne koncesje przez Urząd Marszałkowski w Toruniu: Koncesja Nr 146/W/06 z dnia 17.07.2006r. dla obszaru górniczego i terenu górniczego „GÓRNA GRUPA VI” na części działki ewidencyjnej 27/8, o powierzchni złoża 4,37 ha, oraz Koncesja Nr 150/W/07 z dnia 08.03.2007r. dla obszaru górniczego i terenu górniczego „GÓRNA GRUPA VII” na działkach ewidencyjnych nr ew. 23,25 i części dz. 27/8, o powierzchni złoża 6,1 ha w miejscowości Górna Grupa gmina Dragacz. W obydwu decyzjach, w punkcie 4 osnovy widnieją podobne zapisy: w Koncesji Nr 146/W/06: „Nadkład zdejmowany z nad złoża spycharką przemieszczany będzie poza granice udokumentowania złoża i lokowany na dwóch tymczasowych zwałowiskach usytuowanych poza północną i wschodnią granicą złoża. Utwory nadkładowe wykorzystywane będą do sukcesywnej rekultywacji (profilowanie i wyrównywanie skarp) wyrobiska poeksploatacyjnego, powiększenia pasów ochronnych i spłycenia wyrobiska”, natomiast w koncesji Nr 150/W/07 zamieszczony jest zapis: „Nadkład usuwany będzie na tymczasowe zwałowiska nadkładu. Część nadkładu wykorzystana zostanie do rekultywacji wyrobiska poeksploatacyjnego i posłuży do złagodzenia skarp poeksploatacyjnych, powiększenia pasów ochronnych i spłycenia wyrobiska.” Jak wynika z powyższego, we wzmiankowanych koncesjach, w kontekście rekultywacji są zapisy jedynie o wyrównaniu dna niecki i złagodzeniu skarp wyrobiska. *dobry sposób rekultywacji*
2. Nie ma sprzeczności również z zapisami zawartymi w planach ruchu kopalni. Identyczne zapisy jak wyżej widnieją bowiem w planach ruchu kopalni zatwierdzonych przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu: w dniu 1 sierpnia 2006r. znak gc8/0234/0001/06/03631/KJ, w punkcie 15 części szczegółowej Planu ruchu dla kopalni „GÓRNA GRUPA VI” oraz w dniu 27 kwietnia 2007r., znak gd5/0234/0001/07/02266/GO, w punkcie 19 podpunkt 2 Planu ruchu kopalni „GÓRNA GRUPA VII”, gdzie nakazuje się ponadto wystąpienie do Starosty Świeckiego o ustalenie leśnego lub rolnego kierunku rekultywacji, po wykonaniu prac określonych w wydanej przez Urząd Marszałkowski koncesji.
3. Występowania w ścianach niecki wysięków wód. Należy domniemywać, że przy wypełnieniu wyrobiska odpadami wody te będą wypłukiwać związki w nich zawarte, czego konsekwencją będzie możliwość przedostania się wymywanych substancji do warstw wodonośnych o charakterze użytecznym. W dniu 6 lutego 2009r. pracownicy Starostwa Powiatowego w Świeciu dokonali kolejnej wizji terenowej, w celu weryfikacji wcześniej zgłaszanego przez mieszkańców wsi Górna Grupa problemu. W trakcie wizji terenowej stwierdzono systematyczny wypływ wód podskórnych, pomimo minimalnego poziomu opadów w okresie poprzedzającym ilustrację. Z powyższej wizji została sporządzona notatka służbowa i dokumentacja fotograficzna. Ma to potwierdzenie również we wzmiankowanej opinii hydrogeologicznej gdzie mówi się, że woda i warstwy wodonośnej zalegająca lokalnie na stropie utworów

słaboprzepuszczalnych w sposób naturalny przesącza się przez te utwory, co spowodowane jest różnicą ciśnień pomiędzy zwierciadłem I i II warstwy wodonośnej oraz wynika z faktu, że nie ma w środowisku naturalnym utworów całkowicie nieprzepuszczalnych.

4. Konieczności ograniczenia ryzyka zanieczyszczenia wód podziemnych. Zgodnie z materiałami archiwalnymi zawartymi w zatwierdzonych decyzjach właściwych organów geologicznych, dostępnymi w Powiatowym i Wojewódzkim archiwum geologicznym (aneks Nr 5 do dokumentacji hydrogeologicznej w kat. „B” dla potrzeb ustalenia strefy ochronnej dla ujęcia wód podziemnych z utworów czwartorzędowych w miejscowości Górna Grupa gm. Dragacz, woj. bydgoskie – 1998 r. i późniejsze opracowania dotyczące tej strefy), działki wyrobiska położone są na terenie spływu wód podziemnych do komunalnego ujęcia wody w Górnej Grupie oraz czwartorzędowego Głównego Zbiornika Chronionych Wód Podziemnych nr 129 „Zbiornik Rzeki Dolnej Osy” (mapa obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony” Skala 1:500000 red. A. S. Kleczkowski, Kraków 1990). Został on uznany Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2006 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 126 poz. 878) w sprawie przebiegu granic obszarów dorzeczy i regionów wodnych, jako zbiornik wód podziemnych przyporządkowany do obszaru dorzecza Wisły – załącznik nr 1 poz. 13. W materiałach Ministerstwa Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa sygnowanych przez Państwowy Instytut Geologiczny z 1997 r., opracowanych przez mgr Urszulę Chmielowską w oparciu o Mapę hydrogeologiczną Polski w skali 1:50 000 niekała przeznaczona do rekultywacji znajduje się w strefie wysokiej ochrony OWO GZWP-129 Zbiornik doliny dolnej rzeki Osy. Jak argumentował Wnioskodawca, nie można bezpośrednio łączyć wymogów Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. (Dz. U. Nr 61 poz. 549) w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów, określających, że w strefach zasilania głównych i użytkowych zbiorników wód podziemnych nie mogą być lokalizowane nawet w pełni zabezpieczone składowiska odpadów obojętnych to przez analogię obowiązkiem organów ochrony środowiska jest niedopuszczenie do rekultywacji polegającej na wypełnianiu odpadami nawet neutralnymi wyrobisk pożwirowych zlokalizowanych na takich terenach. Wywód powyższy jest zgodny z cytowaną powyżej opinią hydrogeologiczną sporządzoną na potrzeby postępowania
5. W sprawę powyższą zaangażowały się samorządy zainteresowane ochroną GZWP 129 i w dniu 12 marca 2009 z inicjatywy Wójta Gminy Dragacz odbyło się spotkanie w którym udział wzięli przedstawiciele Gmin Dragacz i Grudziądz, a także Starostwa Powiatowego w Grudziądzu oraz w Świeciu. Uczestnicy spotkania zgodnie stwierdzili, że nie można wykluczyć negatywnego oddziaływania lokowanych odpadów na stan wód podziemnych stanowiących źródło wody pitnej dla miasta Grudziądza i sąsiednich gmin i należy podjąć możliwe kroki aby temu zapobiec. W ślad za tym Rada Gminy Dragacz podjęła uchwałę Nr XX/144/09 z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który ma na celu przeznaczenie terenów poeksploatacyjnych kruszywa naturalnego w miejscowości Górna Grupa na tereny o funkcji leśno-rekreacyjno-turystycznej, wykluczające niwelację terenu do istniejących rzędnych przyległych terenów. Dodać należy, że swoje stanowisko w powyższej sprawie, pismem z dnia 21 stycznia 2010r. przedstawiło również Stowarzyszenie „Świadomość obywatelska”, zarejestrowane w 2009 r., które w swoich działaniach ma na celu dbałość o czystość środowiska na terenie gminy Dragacz. Opinia samorządów lokalnych i stowarzyszeń w tej sprawie nie jest wiążąca lecz przy wydawaniu decyzji również należy brać pod uwagę ich zdanie.

6. Z zapisów art. 74 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, które określają że: „Władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom, ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych, każdy ma prawo do informacji o stanie i ochronie środowiska, władze publiczne wspierają działania obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska”, a także biorąc pod uwagę zapis art. 98, ust. 1, pkt. 1 Ustawy Prawo ochrony środowiska określający, że: „Wody podziemne i obszary ich zasilania podlegają ochronie polegającej w szczególności na: zmniejszaniu ryzyka zanieczyszczenia tych wód poprzez ograniczenie oddziaływania na obszary ich zasilania”, zadaniem organu wydającego decyzję rekultywacyjną jest zmniejszenie takiego ryzyka. O działaniach ograniczających ryzyko zanieczyszczenia wód jest zapis także w ust. 2 ww. art. POŚ, który określa, że: „Do celów, o których mowa w ust. 1, tworzy się w szczególności, na zasadach określonych ustawą – Prawo wodne, obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych”. Organ wydający decyzję rekultywacyjną musi wziąć także pod uwagę zapis art. 137 POŚ, określający, że: „Przeciwdziałanie zanieczyszczeniom polega na zapobieganiu lub ograniczaniu wprowadzania do środowiska substancji lub energii”. Podkreślić należy, że zgodnie z zapisem art. 3 ust 9 ustawy z 27 kwietnia 2001r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39 poz. 251 ze zm.), przez pojęcie odzysku rozumie się wszelkie działania, nie stwarzające zagrożeń dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska, polegające na wykorzystaniu odpadów w całości lub w części, lub prowadzące do odzyskania z odpadów substancji, materiałów lub energii i ich wykorzystania. W tym kontekście zdeponowanie w przedmiotowym wyrobisku 1,9 mln m³ odpadów nie niebezpiecznych, nawet w przypadku, gdy dopuszcza to Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006r., określające rodzaje odpadów i warunki ich odzysku w procesie R-14 (Dz. U. Nr 49 poz. 356), przeczy zasadzie przezorności wynikającej z art. 6 POŚ, który obliuguje zarówno podmioty korzystające ze środowiska, jak i organy administracji reglamentujące w jakiś sposób ich działalność do uwzględnienia w tym procesie obowiązku podejmowania działań prewencyjnych w zakresie zarządzania środowiskiem (Komentarz do art. 137 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. POŚ K. Gruszecki LEX, 2008, wyd. II). Podobnie powyższe zagadnienie traktuje Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, który w wyroku z dnia 2 kwietnia 2007r. II OSK 1018/06, w punkcie 2 stwierdza: „Wydając decyzje dotyczące rekultywacji gruntów, organy administracji przede wszystkim chronią interes publiczny, leżący u podstaw ustawowej regulacji ochrony gruntów rolnych i leśnych. Wydawane zatem na podstawie art. 22 ust. 1 cyt. ustawy decyzje nie tylko nie ograniczają prawa własności lecz służą jego ochronie skoro zobowiązują – na podstawie art. 20 ww. ustawy „sprawcę” zdewastowanych lub zdegradowanych gruntów do ich rekultywacji wskazując, kto i w jakim trybie ma tę rekultywację nakazać”. Dodać należy, że na tym etapie postępowania nie ma już wątpliwości czy wzmiankowany obszar leży na terenie ochronnym GZWP 129 i strefy zasilania komunalnego ujęcia wody w Górnej Grupie.

7. Przywoływanie analogii do innych decyzji administracyjnych – w tym przypadku, dotyczącej zamknięcia wyrobiska Mniszek V – nie ma znaczenia dla powyższej sprawy.

8. Proponowane w raporcie sposoby zabezpieczenia wód podziemnych przez budowę warstwy szczelnej na dnie i ścianach wyrobiska mogą poprawić bezpieczeństwo ale jak wywiedziono we wnioskach w opinii hydrogeologicznej, nie ma nigdy 100 % pewności co do szczelności warstw izolacyjnych, zwłaszcza gdy jest możliwy, zgodnie z opinią hydrogeologiczną, tylko 3-4 letni czas pionowego przesączania się wody z dna wyrobiska do warstwy wodonośnej. Nawet przy zastosowaniu monitoringu (piezometri) w przypadku zanieczyszczenia wód, nie będzie czasu ani technicznych

możliwości na działania naprawcze, szczególnie przy tej ilości przewidzianych do wypełnienia niecki odpadów.

Biorąc pod uwagę zebrane materiały oraz uzyskane opinie, a także uwzględniając potencjalne zagrożenie zanieczyszczenia tak ważnych wód podziemnych stanowiących źródło wody pitnej dla ok. 4 tys. mieszkańców gminy Dragacz oraz ujęcia wody dla miasta i gminy Grudziądz, orzekam jak w osnowie.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy za pośrednictwem Starosty Świeckiego, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Otrzymują:

1. „NICARO” Tadeusz Mielczarek
ul. Konarskiego 26
86-300 Grudziądz
2. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku
ul. F. Rogaczewskiego 9/19
80-804 Gdańsk

Do wiadomości:

1. Wójt Gminy Dragacz
Dragacz 7A
86-134 Dragacz
2. Dyrektor Regionalnej Dyrekcji
Lasów Państwowych w Toruniu
ul. Mickiewicza 9
87-100 Toruń
3. Okręgowy Urząd Górniczy
ul. Gdyńska 45
61-016 Poznań
4. Bogusława Prokopowicz, Sołtys wsi Górna Grupa
ul. Pocztowa 25,
86-134 Dragacz
5. a/a



z up. STAROSTY ŚWIECKIEGO
Kierownik Wydziału Ochrony
Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa

dr Jerzy Czys

OŚ-6018/17/06

DECYZJA

Na podstawie art. 20 ust. 4, art. 22 ust.1 pkt.3 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity Dz. U. Z 2004 r. Nr 121 poz. 1266 ze zm.) oraz art. 102 ust 1, art. 106 ust. 1 i 2, art. 378 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska /Dz.U. z 2006r. Nr 129 poz. 902 z późniejszymi zmianami/ i na podstawie art. 104 i art.107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - KPA (tekst jednolity z 2000r. Dz.U. Nr 98 poz.1071), a także na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. Nr 49, poz. 356) po rozpatrzeniu wniosku Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowo - Usługowego „EKO - ZIELEŃ” s. c . M. Niedzielski, W. Plaskota, ul. Warszawska 58, 86-300 Grudziądz w sprawie wydania decyzji uzgadniającej warunki przeprowadzenia I etapu rekultywacji technicznej obszaru górniczego „MNISZEK V” zlokalizowanego na działkach ewidencyjnych nr 151/1 i 151/3 w miejscowości Mniszek, gm. Dragacz,

o r z e k a m

- I. uzgodnić kierunek, zakres, sposób i termin zakończenia I etapu rekultywacji technicznej obszaru górniczego „Mniszek V” o łącznej powierzchni 1,7924 ha zlokalizowanego na działkach ewidencyjnych nr 151/1 i 151/3 w miejscowości Mniszek, gm. Dragacz

I. Uzgodnienie obejmuje :

1. Ustalenie leśnego kierunku rekultywacji terenu po wyeksploatowanym złożu kruszywa naturalnego „Mniszek V” obejmującym działki o nr ewidencyjnych 151/1 i 151/3 położone w miejscowości Mniszek , gm. Dragacz o łącznej powierzchni 1,7924 ha

2. Zakres

Rekultywacja będzie obejmowała teren wyrobiska po złożu „Mniszek V”, o łącznej powierzchni 1,7924 ha, zlokalizowany na w/w działkach w miejscowości Mniszek, gm. Dragacz, oznaczony na mapie w skali 1:700 stanowiącej integralną część decyzji. W pierwszym etapie rekultywacji technicznej zabezpieczone zostaną skarpy wyrobiska poprzez wykonanie półek przy użyciu mas ziemnych o łącznej ilości 19 tys m³.

Ziemia użyta do rekultywacji będzie pochodziła ze zdjęcia warstwy urodzajnej gleby tzw. nadkładu z terenów, na których budowana jest autostrada A1. Będzie to odpad o kodzie 17 05 04 – gleba i ziemia w tym kamienie, inne niż wymienione w 17 05 03.

3. Sposób: I etap rekultywacji technicznej polegać będzie na zabezpieczeniu skarpy wyrobiska okalających powierzchnię rekultywowaną poprzez wykonanie półek o wysokości 8 m i szerokości 6 m. Półki wykonane zostaną z mas ziemnych pozyskanych z budowy autostrady A1. Odpad ten powinien stanowić wyłącznie materiał naturalny i spełniać warunki określone w Rozporządzeniu Ministra

Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. Nr 165 poz. 1359) i w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006r. W sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. Nr 49, poz. 356).

4. Termin zakończenia:

1. termin zakończenia I etapu rekultywacji technicznej określony zostaje do dnia 31 stycznia 2007 r.
2. Wnioskodawca zobowiązany jest do powiadomienia organu o zakończeniu rekultywacji

I. Uzgodnienia dodatkowe:

1. uprawniony odpowiada za wszelkie szkody związane z realizacją nadanych uprawnień,
2. decyzja niniejsza nie upoważnia do naruszenia praw osób trzecich,
3. zastrzega się, że w uzasadnionych przypadkach można nałożyć dodatkowe obowiązki wynikające z konieczności ochrony powierzchni ziemi.

Uzasadnienie

Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo - Usługowe „EKO - ZIELEŃ” s. c . M. Niedzielski, W. Plaskota, ul. Warszawska 58, 86-300 Grudziądz złożyło wniosek o uzgodnienie warunków przeprowadzenia I etapu rekultywacji technicznej obszaru górniczego „Mniszek V” znajdującego się na działkach ewidencyjnych nr 151/1 i 151/3 w miejscowości Mniszek, gm. Dragacz.

Po dokładnym przeanalizowaniu akt sprawy wystąpiono do w/w przedsiębiorstwa o uzupełnienie wniosku.

Po dokonaniu stosownych badań i uzupełnień dokumentacji oraz po zaopiniowaniu wniosku przez Dyrektora Okręgowego Obszaru Górniczego w Poznaniu - postanowienie z dnia 30 października 2006r., znak: 001/526/0282/06/05291/KJ, Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu - postanowienie z dnia 20 października 2006r. znak: ZH-215-3/22/05/06 oraz Wójta Gminy Dragacz - postanowienie z dnia 18 października 2006 r. znak: ZPJ/OŚ-7660-21/2006 postanowiono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy w terminie 14 dni od daty jej otrzymania za pośrednictwem organu który ją wydał.

Otrzymują:

1. PPHU „EKO - ZIELEŃ” s. c .
Michał Niedzielski, Wioletta Plaskota
ul. Warszawska 58/7
86-300 Grudziądz

Do wiadomości:

1. Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego
ul. Gdynska 45
61-016 Poznań



z up. STAROSTY ŚWIECKIEGO
Kierownik Wydziału Ochrony
Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa

dr Józef [signature]

Wzięte 12.01.2007r.

Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe
„EKO-ZIELEŃ” s.c.
ul. Warszawska 58/7, 86-300 Grudziądz
tel. 22-05-437

2. Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych
w Toruniu
ul. Mickiewicza 9
87-100 Toruń
3. Wójt Gminy
86-134 Dragacz
4. Pani Wiesława Sobiech
Mniszek 15
86-134 Dragacz
5. Pan Edward Sobiech
Mniszek 15
86-134 Dragacz
6. a/a

